

Så fik jeg ikke helt fat i: Mener Det Radikale Venstre, det er magtpåliggende at foretage et ensidigt indgreb over for eksklusivbestemmelserne på arbejdsmarkedet, eller ser man det i en sammenhæng, så det er alle eksklusivbestemmelser i hele samfundet, man ser på under ét?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg understregede sådan set, hvad Max Bæhring havde sagt, ved at sige, at 10 pct. selvfølgelig ikke vejer meget imod de 100 pct., og derfor var det ikke et spørgsmål om at stille professoren op over for Max Bæhring. Det var mere et konkret spørgsmål til hr. Anders Samuelsen om det, man tidligere har sagt.

Man har sådan set sagt, at i stedet for eksklusivaftaler til at styre det uorganiserede arbejdsmarked må der være en form for lov om det. Steen Scheuer er inde på, at de eksisterer visse steder, for at man ikke skal komme i den situation, at det uorganiserede arbejdsmarked undergraver det organiserede, og her taler vi jo netop om dem, der er svagest funderede, altså de ufaglærte, når det drejer sig om at sikre sig arbejde. Det er faktisk dem, det handler om, og derfor må jeg igen stille spørgsmålet: Har man stadig den holdning, at de skal erstattes af tvang, vold og gift, eller hvad er det for et værn, man vil sætte op i stedet for eksklusivaftalerne?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører fortsætter med at fægte i blinde eller i tåge; jeg tror, det var det udtryk, der blev brugt tidligere på dagen.

Det bliver nu anerkendt, at det ikke er noget, der kan redde alle de 300.000 arbejdsløse, men måske nogle. Men hvor mange er nogle? Hvis vi taler om, at det kan gøre en lille forskel for måske 5.000, skal det så ikke vejes op imod, at der er mindst 220.000, som bliver løst af det bånd, som eksklusivaftalerne lægger på dem?

Det er derfor, jeg prøver at stille vægten op, for der må altså et eller andet sted komme nogle principielle overvejelser ind i også Dansk Folkepartis tankegang, men det mangler jeg fuldstændig på nuværende tidspunkt. Jeg har i høj grad indtryk af, at Dansk Folkeparti i bund og grund siger: Fred være med dem, som føler sig klemte af de regler på nuværende tidspunkt, bare vi kan score nogle billige point i pressen. Det er så den

måde, man arbejder på i Dansk Folkeparti, men det må de selv om.

Hr. Ole Sohns spørgsmål må jeg faktisk vende tilbage til, for jeg må have det gentaget. Jeg kan ikke konkludere ud fra de taflerier på mit papir, hvad det var, der blev spurgt om. Men til gengæld kan jeg huske hr. Ole Vagn Christensens spørgsmål om, hvad der så skal gøres; om det skal være med vold, straf og gift, der skal gribes ind.

Der kunne være mange muligheder i det tilfælde, at det viser sig, at det er dybt problematisk. Jeg tror ikke på – og det vil jeg gerne understrege – at det på nogen måde er dybt problematisk, for jeg er helt overbevist om, at fagforeninger er fantastisk dygtige til deres arbejde og fortsat vil kunne varetage deres arbejde.

En af de muligheder, man kunne overveje, var f.eks. at lovgive om mindsteløn. Jeg ved ikke, om Socialdemokratiet er indstillet på at gå ind på den tankegang, men det kunne man da overveje. Jeg har overhovedet ikke taget stilling til det, men det var da et middel, som kunne tages i anvendelse.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det ene var enten et forsøg på at hjælpe, eller det kan også opfattes som en belæring. Det var spørgsmålet om, hvorvidt det er forbundsformanden eller professoren, der er mest vidende, og jeg sagde, at det, der er det afgørende, er, at man har et middel, som kan være med til at hindre, at vi får – hvis jeg skal bruge et godt gammeldags udtryk – et ufaglært proletariet, som ikke har mulighed for at blive beskyttet af faglige overenskomster, herunder overenskomster med eksklusivbestemmelser. De er altså et meget præventivt instrument til at regulere arbejdsmarkedet med, det skal man ikke tage fejl af.

Det andet spørgsmål var inspireret af hr. Samuelsen seneste svar, der nærmest lød, som om de 200.000, der er omfattet af eksklusivbestemmelser, skulle være tvunget til det. Er det hr. Samuelsen opfattelse, at alle de medarbejdere, der har indgået overenskomster med eksklusivbestemmelser, er blevet tvunget til det? Det tror jeg næppe hr. Samuelsen mener.

Kl. 13.25

Det sidste var spørgsmålet – og det må hr. Samuelsen gerne skrive ned – om Det Radikale Venstre ser et isoleret indgreb over for de faglige eksklusivbestemmelser som værende så vigtigt,